

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě, složeném z předsedy Mgr. Radovana Havelce a soudců JUDr. Jana Vyklického a JUDr. Jaroslava Vlašína, v právní věci žalobce: **Ing. J. H.**, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 31, Brno, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 25. 4. 2014, č. j. 31 Af 64/2013 – 52, o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **se z a m í t á .**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce (dále „stěžovatel“) napadá kasační stížností ze dne 26. 5. 2014 usnesení Krajského soudu v Hradci Králové (dále „krajský soud“) ze dne 25. 4. 2014, č. j. 31 Af 64/2013 – 52, kterým krajský soud stěžovateli nepřiznal osvobození od soudních poplatků (výrok I.), zamítl návrh stěžovatele na ustanovení advokáta (výrok II.), vyzval stěžovatele k zaplacení soudního poplatku za žalobu (výrok III.), zamítl návrh na přiznání odkladného účinku žalobě (výrok IV.) a uložil stěžovateli zaplatit soudní poplatek za rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku (výrok V.).

V kasační stížnosti ze dne 26. 5. 2014 stěžovatel požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, aniž by tento návrh blíže zdůvodnil. Usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 6. 2014, č. j. 3 As 111/2014 – 8, byl stěžovatel mimo jiné vyzván, aby ve lhůtě jednoho týdne od doručení citovaného usnesení doplnil svůj návrh tak, že uvede, v čem spatřuje důvody pro přiznání odkladného účinku. Toto usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 23. 6. 2014 a lhůta stanovená zdejším soudem k doplnění návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti tak marně uplynula 30. 6. 2014.

Podle ustanovení § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), nemá kasační stížnost odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Přitom se přiměřeně použijí ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. Podle ustanovení § 73 odst. 2 s. ř. s. soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s

důležitým veřejným zájmem (viz k tomu též usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 2. 2012, č. j. 1 As 17/2012, přístupné na www.nssoud.cz).

Podle § 73 odst. 3 s. ř. s. se přiznáním odkladného účinku pozastavují do skončení řízení před soudem účinky napadeného rozhodnutí. Podmínky přiznání odkladného účinku kasační stížnosti již ve své judikatuře Nejvyšší správní soud několikrát vyložil. Nejvyšší správní soud odkazuje například na svůj rozsudek ze dne 22. 7. 2013, č. j. 8 As 77/2012 – 25, ve kterém se uvádí: „*Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti Nejvyšší správní soud prolamuje před vlastním rozhodnutím ve věci samé právní účinky pravomocného rozhodnutí krajského soudu, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není zrušeno. Přiznání odkladného účinku proto musí být vyhrazeno pro ojedinělé případy. Je to přitom stěžovatel, na kom vázne břemeno tvrzení i důkazní stran důvodů pro přiznání odkladného účinku. Stěžovatel tedy musí hrozbu nepoměrně větší újmy jednak dostatečně konkrétně tvrdit a jednak i náležitě doložit. Nejvyšší správní soud není povolán k tomu, aby za navrhovatele vlastní vyhledávací činností zjišťoval či dokazoval důvody pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.*“

V projednávané věci tedy stěžovatel nesplnil základní podmínky pro přiznání odkladného účinku, neboť se (ani přes výzvu soudu) nepokusil unést svou povinnost tvrzení. Stěžovatel žádné důvody pro přiznání odkladného účinku ve své kasační stížnosti neuvedl a ani na výzvu soudu žádné důvody ve stanovené lhůtě nedoplnil. Povinnost tvrzení je procesní povinností, kterou soud nemůže žádným způsobem nahradit vlastním uvážením.

Z uvedených důvodů Nejvyšší správní soud návrh stěžovatele zamítl. O samotné kasační stížnosti bude rozhodnuto později.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 10. července 2014

Mgr. Radovan Havelec
předseda senátu